

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از نامه پارسی – بازتابی و ارسال از: آرمان

۱۴ فبروری ۲۰۲۲

در باره برخی از مسائل انقلاب دموکراتیک*

(۷)

«از انتقاد نهراسید. هیچ چیز بدون انتقاد حرکت نخواهد کرد.»

«ستالین»

ادامه بخش قبلی (انقلاب روسیه):

دولت دموکراتیک پرولتاریا و دهقانان از طریق نفی انقلابی سلطنت استبدادی مطلق، یعنی سرنگونی کامل آن ایجاد می شود. سرنگونی انقلابی کامل که هدف مبارزه دموکراتیک طبقه کارگر است، در سر لوحه و وظائف مرحله ای حزب سوسیال دموکراتیک پرولتاریائی قرار دارد. (۹۸) تحقق آن شرط موفقیت کامل انقلاب دموکراتیک است. (۹۹) سرنگونی تزاریسیم فقط برای طبقه کارگر سودمند نیست، بلکه وسیله رشد اجتماع به طور کلی است. (۱۰۰) تحقق مطالبات اقتصادی و سیاسی سوسیال دموکرات ها در مرحله انقلاب دموکراتیک بدون سقوط کامل استبداد و تشکیل مجلس منتخب خلق ممکن نیست. (۱۰۱) با این همه، کسانی مثل "خلفیون" هستند که شعار سرنگونی طلبی را رد می کنند، چون آن را به نفع بورژوازی می دانند. (۱۰۲) مخالفان این شعار اپورتونیست هستند و از شخصیت عقب افتاده اند. (۱۰۳) آن هائی که مثل "رسترووه"؟ در لباس حزب به مخالفت با شعار جمهوری خواهی برمی خیزند و می گویند که توده ها این شعار را نمی فهمند در واقع نمایندگان بورژوازی در لباس حزب اند. (۱۰۴) زیرا درست این بورژوا ها هستند که از سرنگونی انقلابی و کامل می ترسند و از طرح جمهوری خواهی گریزانند. بورژوا ها خواهان سلطنت مشروطه اند. (۱۰۵) لیبرال ها دنبال یک قانون اساسی سر و دم بریده می روند. (۱۰۶) آنها طالب ایجاد دو مجلس هستند، آن هم طوری که فقط یکی از آنها از طریق انتخاب عمومی و مستقیم انتخاب بشود. (۱۰۷) آنها با قیام مسلحانه خلق مخالف اند، (۱۰۸) نمی خواهند به دستگاه اداری و پولیس دست بزنند. مایل به دموکراتیک شدن کامل دستگاه دولتی نیستند و به انتخاب پذیری کارمندان و مسؤولیت آنها در مقابل خلق اعتقاد ندارند. (۱۰۹) بورژوا ها خواهان سقوط کامل استبداد نیستند. با این که به طور نهانی به دنبال تأمین کامل سیادت سرمایه و مناسبات سرمایه داری می گردند، ناچارند که در شرائط مشخص انقلاب با تزاریسیم بر سر تقسیم قدرت توافق کنند و با آن علیه تمایلات انقلابی و حاد داخل جنبش، متحد گردند. (۱۱۰)

بنابراین، می بینیم که در انقلاب دموکراتیک روسیه دو نسخه اصلی وجود داشت. یکی رهنمودی که مبین اراده، خواست و برنامه پرولتاریا و دهقانان انقلابی بود و دیگر رهنمودی که تاکتیک بورژوازی را منعکس می کرد. این که انقلاب کدام یک از این دو رهنمود را می پذیرفت، بستگی به عواملی داشت که یکی از عمده ترین شان کار حزب طبقه کارگر در رهبری جنبش به طور عام و مبارزه دموکراتیک طبقه کارگر به طور اخص بود. لنین می دانست که انقلاب روسیه می توانست در عمل هم راه بورژواها و هم، راه پرولتاریا را طی کند. هم می توانست راهی را بییماید که تأمینگر نفع سرمایه داران، غول های مالی و زمینداران متجدد باشد و هم راهی را که ضامن سود دهقانان و کارگران گردد (۱۱۱) تمام کوشش خود او در انقلاب ۱۹۰۵ و سپس تا انقلاب فبروری ۱۹۱۷ مصروف بر این بود که انقلاب را به راه دوم هدایت کند.

در اعلامیه ای که لنین در ماه های جون - جولای ۱۹۰۵، یعنی در گیراگیر انقلاب نوشت، تصور طبقات مختلف درگیر در انقلاب را در باره شکل حکومت آملی شان جدول وار به شرح زیر توصیف کرد. سه نوع قانون اساسی و سه نوع حکومت. (۱۱۲)

سه نوع حکومت

پولیس و کارمندان چه می خواهند؟ سلطنت مطلقه	لیبرال ترین بورژواها چه می خواهند؟ مشروطه سلطنتی	کارگران آگاه (سوسیال دموکرات ها) چه می خواهند؟ جمهوری دموکراتیک
---	---	--

محتوای این سه نوع حکومت چیست؟

سلطنت مطلقه	سلطنت مشروطه	جمهوری دموکراتیک
۱. تزار، شاه مطلق	۱. تزار شاه مشروطه	۱. بدون شاه
۲. شورای دولتی (منتصب تزار)	۲. یک مجلس سنا (انتخاب غیرمستقیم، نه کاملاً مساوی و نه کاملاً عمومی)	۲. بدون مجلس سنا
۳. دوما و یا یک مجلس شورای نمایندگان خلق (که از یک انتخاب غیرمستقیم، غیر عمومی و غیر مساوی بیرون آمده است)	۳. یک مجلس ملی (انتخاب مستقیم و مخفی)	۳. مجلس جمهوری انتخابات مستقیم، عمومی، مساوی و مخفی

معنای این سه نوع حکومت چیست؟

سلطنت مطلقه	سلطنت مشروطه	جمهوری دموکراتیک
۱. قدرت کامل پولیس و کارمندان و اعمال آن بر مردم	۱. یک سوم قدرت در دست پولیس و کارمندان که در رأس آنها تزار هست	۱. پولیس و کارمندان دارای قدرت مستقل نیستند. قیادت کامل آنها در دست خلق
۲. رأی مشورتی بورژوازی بزرگ و مالکان ثروتمند	۲. یک سوم قدرت در دست بورژوازی و مالکان ثروتمند	۲. سرمایه داران و مالکان دارای هیچ امتیازی نیستند.
۳. خلق بدون قدرت	۳. یک سوم قدرت در دست تمام خلق	۳. تمام قدرت، قدرت و اخذ، کامل و تفکیک ناپذیر در دست تمام خلق

در رابطه با برنامه اقتصادی سوسیال دموکرات ها در قالب انقلاب بورژوا دموکراتیک، توضیح مسأله ارضی از همه مهم تر است. لنین در برنامه سال ۱۹۰۲ به شرحی که آوردیم، مطالبات محدود را طرح کرد، ولی چند سال بعد در یک برنامه تجدید نظر شده تصورش را از یک اصلاح ارضی محدود در چارچوب انقلاب دموکراتیک با وضوح بیشتر و مطالبات وسیع تر بیان کرد. این برنامه تجدید نظر شده را او در مارچ ۱۹۰۶ طرح کرد و برای تصویب به کنگره چهارم حزب ارائه داد (۱۱۳). اینک ترجمه این طرح:

برای نابودی بقایای نظام تفید فئودالی که به مثابه یوغ سنگین بر دهقانان تحمیل شده است و به منظور تقویت گسترش آزاد مبارزات طبقاتی در روستا، حزب خواهان مطالبات زیر است:

- ۱- مصادره تمام زمین های کلیسا، دیر ها، زمین های مستمری بگیر ها، زمین های دولتی، کابینه ئی و اربابی.
 - ۲- تشکیل کمیته های دهقانی برای انهدام فوری تمام نشانه های قدرت و امتیازات اربابی و تصرف عملی در زمین های مصادره شده تا این که مجلس مؤسسان منتخب تمام خلق در باره یک برنامه ارضی جدید و تنظیم مزارع تصمیم بگیرد.
 - ۳- لغو تمام مالیات و عوارضی که به دهقانان به عنوان قشر عوارض پرداز، تحمیل شده است.
 - ۴- لغو تمام قوانینی که تصرف آزاد دهقانان در زمین های شان را محدود می کنند.
 - ۵- توکیل دادگاه های خلقی منتخب برای تقلیل اجاره بها های افراطی و تقویه قرارداد هائی که خصلت برده ساز دارند.
- در صورتی که پیروزی قاطع انقلاب حاضر در روسیه منتج به تأمین حکومت خلق گردد، یعنی به ایجاد جمهوری و یک نظام حکومتی کاملاً دموکراتیک بینجامد، حزب برای لغو مالکان خصوصی و انتقال همه زمین ها به ملکیت اشتراکی تمام خلق خواهد کوشید.

در عین حال حزب کارگری سوسیال دموکراتیک روسیه همواره بدون انقطاع و در هر وضعی که به طور ارضی؟ دموکراتیک پیدا کند، خود را موظف می سازد که برای ایجاد یک سازمان طبقاتی مستقل پرولتاریای کشاورزی بکوشد، او را با تضاد آشتی ناپذیری منافعش با منافع بورژوازی ده آشنا سازد، او را از امید بخشیدن به نظام اقتصادی کوچک، نظامی که در صورت وجود تولید کالائی هیچ گاه قدرت رفع فقر توده ها را نخواهد داشت، برحذر بدارد و بالاخره به لزوم انقلاب کاملاً سوسیالیستی که تنها وسیله نابودی هر گونه فقر و استثمار است، ترجیح بدهد. (۱۱۴) در توضیحاتی که لنین برای توجیه این برنامه ارضی می داد، روی چند نکته وزنه مخصوص می گذاشت: یکی این که اجرای این برنامه بدون پیروزی انقلاب دموکراتیک در سطح سیاسی و بدون ایجاد جمهوری دموکراتیک ممکن نیست (۱۱۵)، پس بر دهقانان لازم است که برای اجرای این برنامه و برای سرنگونی استبداد و پیروزی جمهوری خلق وارد مبارزه بشوند (۱۱۶). دوم این که اجرای انقلاب ارضی و مصادره زمین های اربابی و انهدام بقایای فئودالیسم باید به دست کمیته هائی که منتخب دهقانان است، انجام بگیرد و نه به دست مأموران دولتی (۱۱۷). سوم این که نتیجه انقلاب ارضی به درجه رشد انقلاب دموکراتیک بستگی دارد، رفورم ارضی هم می تواند به انتقال زمین، به مالکیت کشاورزان خرده پا و ایجاد واحد های کوچک ارضی و هم به ملی کردن زمین ها بینجامد (۱۱۸) و ملی کردن فقط در صورتی قابل طرح است، قابل طرح به عنوان خواست حداکثر در چهارچوب انقلاب بورژوائی، که انقلاب به پیروزی قطعی رسیده باشد (۱۱۹). ملی کردن چهارچوب بورژوائی انقلاب را نمی شکند، زیرا که بهره مالکانه را از بین نمی برد، بلکه وسیله انتقال آن از دست ارباب به دست دولت می گردد (۱۲۰). مهم تر از همه برای سوسیال دموکرات ها در همه احوال متشکل ساختن پرولتاریای روستائی و اتحاد او با پرولتاریای شهری به منظور ادامه انقلاب از مرحله دموکراتیک به مرحله سوسیالیستی است.

ادامه دارد

توضیح:

*مقاله حاضر قبلاً در "نامه پرسی" (ارگان تحقیقاتی کنفدراسیون جهانی واحد شماره ۱ - سال سیزدهم ۱۳۵۳) به چاپ رسیده است. از آن جایی که در این مقاله کوشش شده است تا با تکیه به نظریات رهبران جنبش کارگری جهان، "مسائل انقلاب دموکراتیک" مورد بحث قرار گیرد، انتشار مجدد آن را جهت استفاده آموزشی و فرهنگی مفید ارزیابی کرده و مبادرت به تکثیر آن کردیم. طبیعی است که این مقاله ضرورتاً منعکس کننده کلیه نظریات ما نمی باشد.

کمیته تدارکات برای تشکیل اتحادیه دانشجویان ایرانی در سویدن

دی ماه [جدی] ۱۳۵۷ش